

nekünk most kifizetődik minden
sok a pénzünk a takaréokban
tudod mi energikusak vagyunk
de takarékoskodunk az energiával
nem köpködünk
nem szemetelünk
az ajtónkon biztonsági zár
kinézünk rácsos ablakunkon
otthonalanságunk nagy érték
gondoskodik rólunk a biztosító
s a törvény átsegít a zebrán
te tudod miért harcoltál
fehér botodat nem látod
s ha üdvösséget akartál

(ne) hívd hát a lelki elsősegélyt
tyukodi elvtárs
ismeretlen ok miatt mindig foglalt

TORNAY MARI

pünkösd

e magára kulcsolt tájon
egy idő előtti ember
egy aki megmaradt kívülrekedt

pedig csak a számozott betonbunkerek
zárultak le

PÜNKÖSD VAN PIROSLÓ ÖRÖMÜNNEP

várj
míg futkosni kezdenek a hangyák
míg egy gally harmadikat reccsen

míg egy kakukk neved elkiáltja

míg elhal a borzongás
a fádba beleszövődik

hová?

hideg íszamlós a fű
fojtsd vissza lélegzeted vagy ordíts

az első siklórepülésű madár
most csapódik a csalán közé

fáztam

délutáni havaseső
piros-sárga-piros neon
ostora csapkodott

de lépegettem komótosan kimérten
akit valahol várnak

talán a hófüggöny miatt nem láttatok

hogy gyalogoltam át a Lánchídon
lebegtem lebegtek
kéken sziporkázó zúzmarás budai fények
suta szárnyú glóriás pillék hajamon

fejem körül jégcsapot láttak meredezni
kinevettek a prémsapkás németek

tudtam ez az én hazám az én hidam
az én kőkolonc-nyomorúságom

és fizetni se kellett csak úgy szabadon

utolsó kiflim fázó zsebemből
egy jólőtözött eb elé tettem

végigmértek:
az én Pollym semmit semmit idegentől

STANCZIK ERVIN

Tudod, ahogy nő az ecetfa...

Tudod, ahogy nő az ecetfa — évről évre
több ecetet adva, kifehérednek az álmok
mediterrán teraszai, újra érthetetlenek
lesznek az éjszakai denevér-fütyögések.
Már elég feszes az arcom, hogy mindez
ne látszódjon rajta: ezt hívják felnőttiségnek.